

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til fru Vibeke Grønbæk vil jeg sige, at jeg ikke er sikker på, at jeg helt forstod, hvorfor dette forslag skulle være i strid med decentral tankegang. Forslaget behandler elselskabers engagement i risikable og konkurrenceforvridende sideordnede aktiviteter. Det opfatter jeg ikke som noget, der i den forbindelse tangerer diskussionen om, hvorvidt det skal være centralt eller decentralt. Det her er ganske enkelt et ønske om, at konkurrenceforvridende forretninger ikke skal tillades for elselskaber, som jo har en monopolagtig stilling. De har en speciel bevilling, og derfor er der ikke andre, der kan komme ind og konkurrere med dem. Det er den slags ting, der forpligtiger. Det er også derfor, vi blander os i, hvad de bør foretage sig, og hvis de skal foretage sig noget, er det afgørende, at den del, som de ikke har en særlig bevilling til, sker på almindelige konkurrencebetingelser.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg lovede fru Vibeke Grønbæk lige at svare på det sidste her. Fru Vibeke Grønbæk og jeg skal nemlig over til miljøministeren – vi skulle have været der nu, så vi vil ikke så gerne forlænge debatten.

Men jeg er egentlig så glad for dette forslag. For det første synes jeg, at det er et rigtig godt forslag, selv om det er overflødigt, og derfor må jeg selvfølgelig afvise det. For det andet illustrerer det, at det med liberalisme jo ikke sådan er liberalisme hele tiden. Hvis ellers andelshaverne i disse udmærkede andelselskaber mødte op til deres generalforsamlinger osv., behøvede vi ikke at fortælle dem, hvad de måtte gøre. Så kunne de selv tage ansvaret og selv betale for deres tomateventyr – det var den sådan lidt frække bemærkning. Det synes jeg egentlig man kunne overlade til dem selv. Men de gode liberale partier vil altså forbyde andelshaverne at drive den slags forretninger i deres elselskaber.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Helt enig, hr. Ole M. Nielsen.

Nu er det ikke alle steder, det er organiseret på den måde, skulle jeg hilse at sige. Dér, hvor

jeg bor, har jeg sandelig ikke nogen indflydelse på – ja, så skal det være via sammensætningen af Århus byråd – hvordan de ting bliver tilrettelagt. Men hvis andelshaverne mødes og træffer beslutninger, skal der også være frihed til, at en forbruger, en andelshaver siger: Det her vil jeg ikke være med til, og at den pågældende så kan melde sig ud. Men det er der jo ikke længere. I Danmark har forbrugeren pligt til at være koblet til det lokale elforsyningsselskab. Man må ikke engang lave sin egen strøm. Hvis man sætter en vindmølle op og laver strøm, er det også reguleret af lovgivningen herinde. Man må ikke producere sin egen strøm. Man må ikke engang sige: Jeg vil slet ikke have strøm. Jeg vil kun have en lille batteridrevet lampe eller et tælleblus, eller hvad det måtte være. Det må man ikke, for bl.a. hr. Ole M. Niensens parti har været med til at lave en lovgivning, hvorefter man er forpligtet til at blive koblet på en ganske bestemt ledning.

Og det er dér, liberalismen ophører: at man ikke har retten til at sige nej.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jamen så bliver det et svar til både fru Vibeke Grønbæk og hr. Ole M. Nielsen.

Jeg forstår godt indgangsvinklen, og den er for så vidt i princippet jo rigtig. Problemet her er, at princippet ikke duer, når der er tale om eksklusive tilladelser, altså at man er inde i en form for monopolstilling. Derfor oplever folk, at demokratiet ikke rigtig fungerer i sådanne selskaber. De møder ikke op. De ønsker ikke at deltage i det her, også fordi de ved, som vi har set tidligere i dag, at regeringen – sikkert skiftende regeringer, men i hvert fald denne regering – har stærk lyst til at blande sig i, hvad de skal foretage sig.

Altså siger forbrugerne: Jamen det er ligegyldigt, hvad vi sidder og beslutter og bestemmer. Ministeren kommer bare med et forslag om integreret ressourceplanlægning, og så skal vi afsætte penge til det. Det koster så og så meget, så alle de forudsætninger, vi tidligere lagde ind om det, vi gerne ville, forsvinder lige så stille ud ad bagdøren, fordi der kommer pålæg om andre ting fra centralt hold.

Derfor har forbrugerne og borgerne ikke det engagement i elselskaberne, som de burde have, men var det tilfældet, så var der et point i det, hr. Ole M. Nielsen.